Algoritmusok és adatszerkezetek I, 8. gyakorlat

Téma:

Bináris fa szintfolytonos bejárása, bináris keresőfa és alapműveletei

Szintfolytonos bejárás

Tulajdonképpen egy szélességi bejárásról van szó (ezt a hallgatók még nem tanulták, szóval inkább ne hivatkozzunk rá). A bináris fa csúcsait a mélységük szerinti sorrendben látogatjuk meg, egy szinten belül balról jobbra. Ehhez egy sort használunk, ez egy nagyon jó példa a Queue alkalmazására. Az algoritmus megtalálható a jegyzet 70. oldalán:

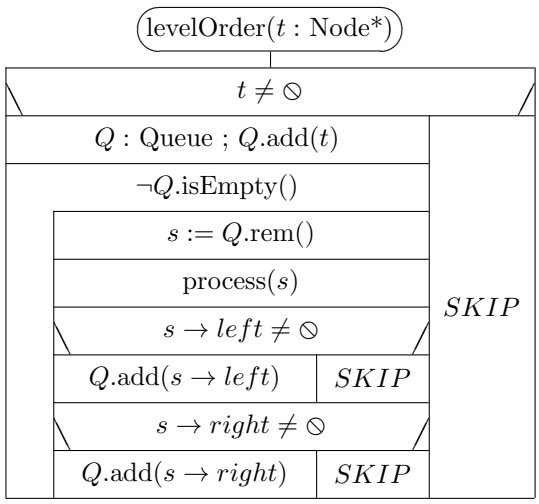

Egy apró megjegyzés a struktogramhoz: a jegyzetben a t paraméter absztrakt BinTree típusú, nálunk az alábbiakban is mindig ennek a konkrét láncolt megvalósítása lesz, amiben Node objektumok a bináris fa csúcsai.

Mekkora a műveletigény, és miért? $\Theta(n)$, ahol n a csúcsok száma, hiszen minden csúcs egyszer kerül bele a sorba, és minden iterációban kiveszünk egyet, amivel konstans műveletet végzünk.

Feladatok a szintfolytonos bejárás alkalmazására

Elsőként egy gyakorló feladat:

1. Levelek száma: számoljuk meg egy bináris fa leveleit szintfolytonos bejárással! Ez egy gyakorló feladat, amit megoldottunk már rekurzívan is. Párhuzam vonható a megszámolás programozási tétellel.

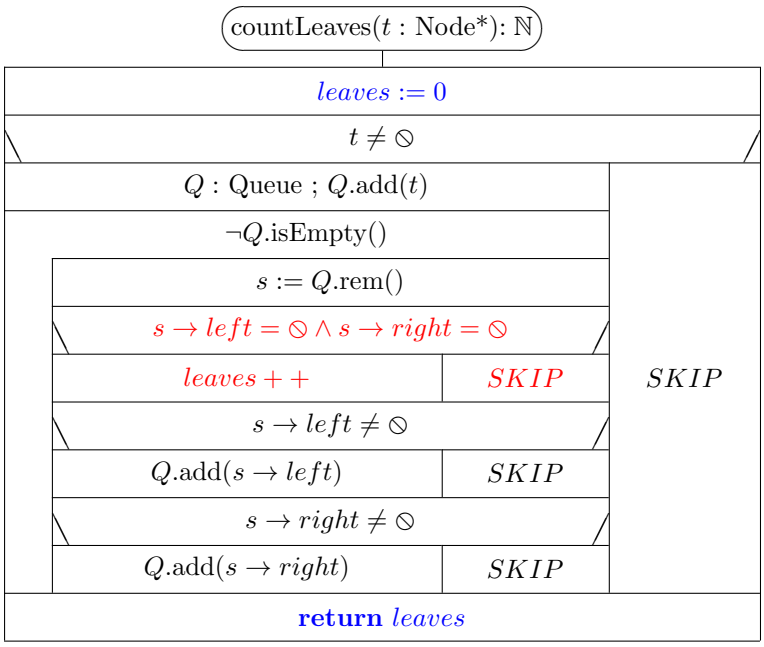

A fenti megoldás egy általános sémát alkalmaz. Lehetne-e csökkenteni a feltételvizsgálatok számát a konkrét feladat esetében?

Az alábbi két feladatot csak beszéljük meg szóban, esetleg azt rajzoljuk fel, hogy mi kerül a process(s) helyére és az elejére/végére.

2. Maximális kulcsú elem keresése. **Megoldás:** Itt lényegében egy maximumkiválasztást ágyazunk a bejárásba. Ha igény van rá, a fentihez képest különböző részeket felvázolhatjuk:

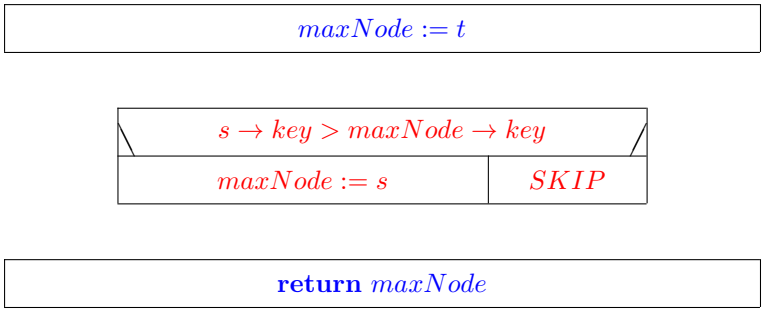

3. Negatív kulcsú elem keresése. **Megoldás:** Itt párhuzam vonható a keresés programozási tétellel. Ahhoz hasonlóan megoldható *while* ciklussal is (a bejárásban a ciklusfeltétel kiegészítésével), de talán szebb és könnyebben érthető, ha a ciklusból return-nel lépünk ki (ismét csak a módosítandó részek):

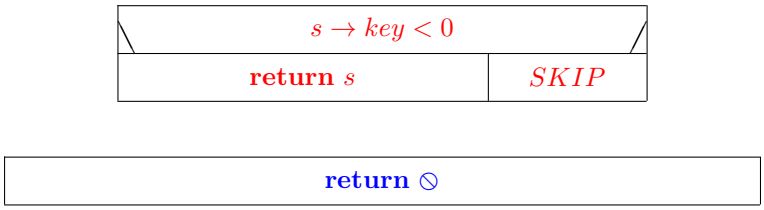

Egy olyan feladat, ahol kifejezetten előnyös a szintfolytonos bejárás alkalmazása:

4. Hányadik szinten van a legfelső levél a fában?

Megoldás: Megállíthatjuk a bejárást, amint egy levelet találtunk. Viszont: hogyan számoljuk azt, hogy hányadik szinten vagyunk? Ezt többféleképpen is meg lehet oldani:

- "Párokat" teszünk a sorba, minden csúcshoz berakjuk mellé a szintjét.
- Végjelekkel: minden szint végén egy végjelet (NULL) teszünk a sorba. Ezt úgy oldjuk meg, hogy kezdetben a gyökérelem után teszünk egy végjelet, majd amikor végjelet veszünk ki, megnöveljük a szintet, és beteszünk egy új végjelet a sorba. (Ez van az alábbi struktogramon.)
- Szintek elemszámainak számolásával: a végjelek helyett számoljuk az elemeket. Mindig nyilvántartjuk azt, hogy a) hány elem van ezen a szinten (ezelőtt kiszámoltuk), b) a szinten belül hányadik elemnél tartunk, c) számláljuk a következő szint elemszámát (ahányat beteszünk a sorba ezen a szinten).

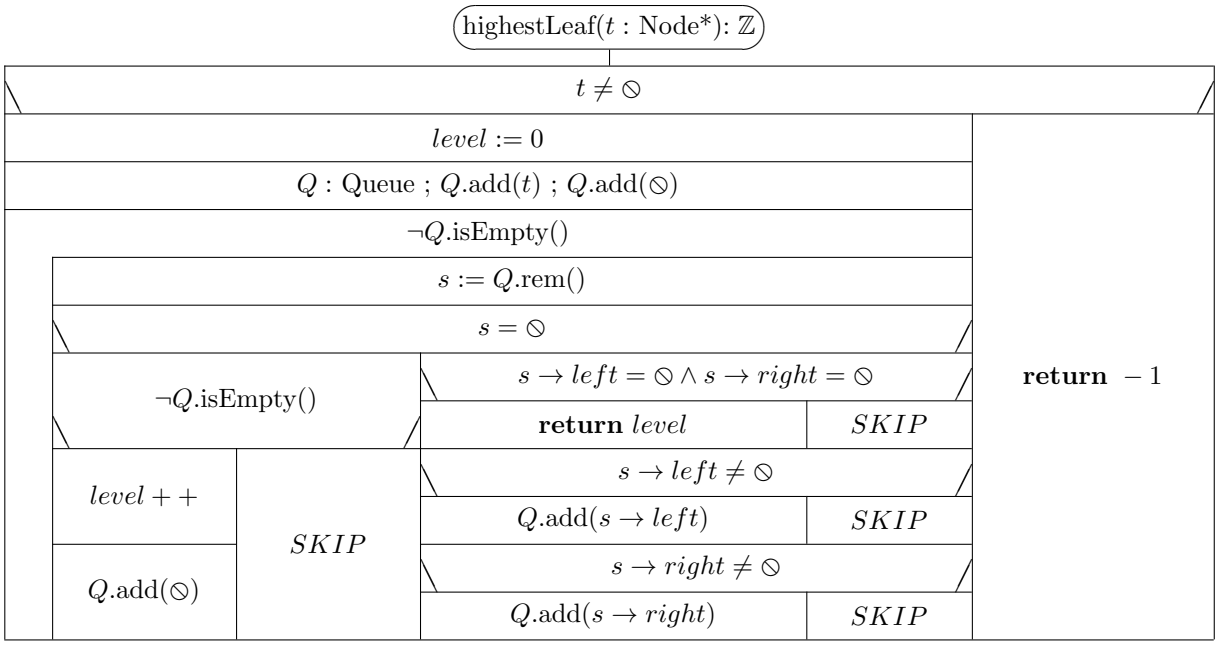

A fenti megoldás egy általános sémát alkalmaz. Van-e felesleges feltételvizsgálat a konkrét feladat struktogramjában?

Találós kérdés:

5. Módosítsuk úgy a bejárást, hogy a sor helyett vermet használunk, és a gyerekek sorrendjét felcseréljük, előbb a jobb-, aztán a bal gyereket tesszük a verembe (ha van). Ekkor az egyik rekurzív bejáró algoritmus iteratív változatát kapjuk, kérdés, hogy melyiket? **Megoldás:** Preorder. Szintén nem tanulták még, de megjegyzem, hogy a mélységi bejárás vermes megvalósításáról van szó.

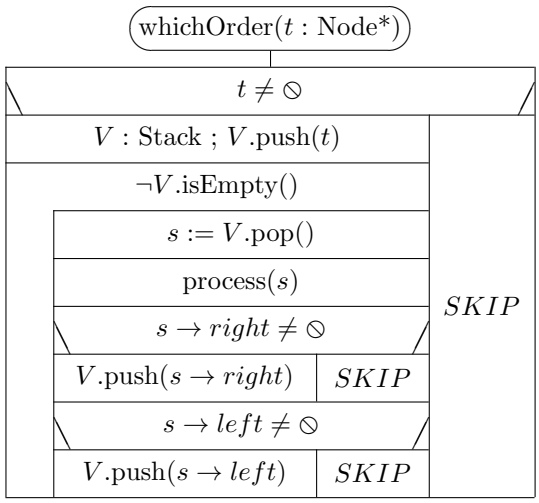

Bináris keresőfa

A keresőfa tulajdonság:

- Egy hibás definíció: minden csúcs balgyerekének kulcsa kisebb, jobbgyerekének kulcsa nagyobb. Miért rossz ez? A bal részfában egy szinttel mélyebben lehet nagyobb kulcsú elem. Például:

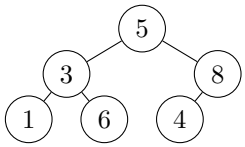

- A helyes definíció: tetszőleges csúcs kulcsánál a bal részfájában minden csúcs kulcsa kisebb, a jobb részfájában minden csúcs kulcsa nagyobb.
  Jegyezzük meg, hogy ez nem engedi meg az egyenlőséget, tehát egy bináris keresőfában csupa különböző elemek vannak. A **rendezőfa** elnevezést használjuk, ha megengedjük az egyenlőséget.

Mutassunk egy példát arra, hogy sorozatos beszúrásokkal hogyan épül fel egy bináris keresőfa:

$$19, 17, 30, 10, 21, 12, 42, 25, 33, 34$$

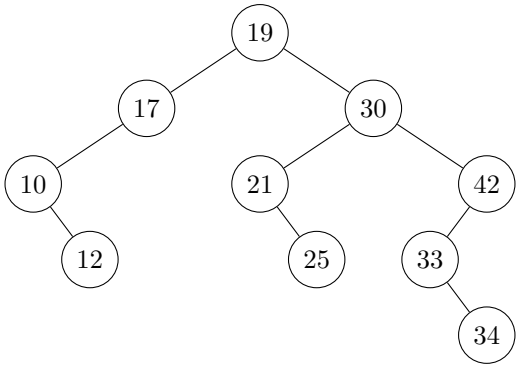

Nézzük meg azt is egy konkrét példán, hogy mi történik egy kulcs keresésekor, merre megyünk, amikor a 25-öt keressük? És ha a 23-at?

Mondják meg azt is, hogy milyen kulcsok kerülhetnek:

(a) 12 jobb részfájába (Válasz: 13..16)

(b) 33 bal részfájába (Válasz: 31..32)

Majd: hogyan kell törölni egy elemet? Mi történjen, ha a 17-et töröljük? És ha a 30-at?

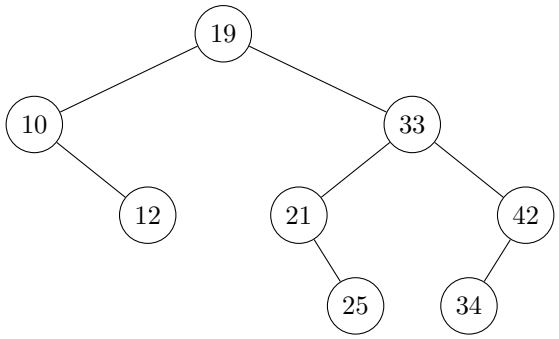

Feladat

Megadjuk egy bináris keresőfa pre/post order bejárását. Ez alapján határozzuk meg a keresőfát.

1. Egy bináris keresőfa preorder bejárásában a kulcsok sorrendje: 2, 1, 6, 3, 5, 8, 7, 9. Rajzold fel a keresőfát!
Megoldás: Az első elem a gyökér, ezt követi a balgyereke, míg a jobbgyereke a sorrendben az első nála nagyobb elem. Ezt kell rekurzívan alkalmazni a részfákra is.

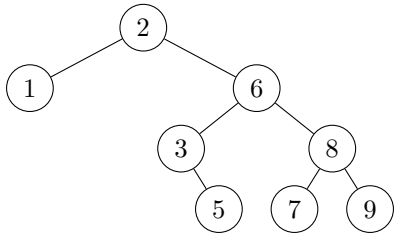

2. Egy bináris keresőfa postorder bejárásában a kulcsok sorrendje: 2, 4, 3, 9, 8, 10, 7, 5. Rajzold fel a keresőfát!
Megoldás: Hátulról érdemes kezdeni. Az utolsó elem a gyökér, ezt előzi meg a jobbgyereke, míg a balgyereke a sorrendben hátulról haladva az első nála kisebb elem. Ezt kell rekurzívan alkalmazni a részfákra is.

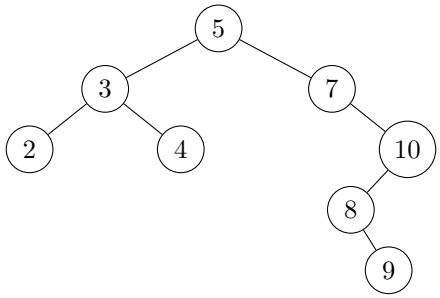

A bináris keresőfa alapműveletei

A bináris keresőfák műveletei:

- $search(t, k)$: A t fában megkeresi a k kulcsú elemet, NULL-t ad vissza, ha nincs benne.
- $insert(t, k)$: Beszúrja a k kulcsú elemet, ha még nincs a fában.
- $min(t)$: A minimális kulcsú csúcs címét adja vissza.
- $remMin(t, minp)$: A fából kiveszi a minimális kulcsú csúcsot, és a címét a minp pointerben ada vissza.
- $del(t, k)$: Törli a k csúcs elemet, amennyiben az megtalálható a fában.

Mindegyik művelet $O(h)$, ahol h a fa magassága. Az előadásjegyzetben egyes műveletek rekurzívan, mások iteratívan vannak megvalósítva. Gyakorlaton vegyük őket a másik fajta módszerrel.

1. A keresés rekurzívan.

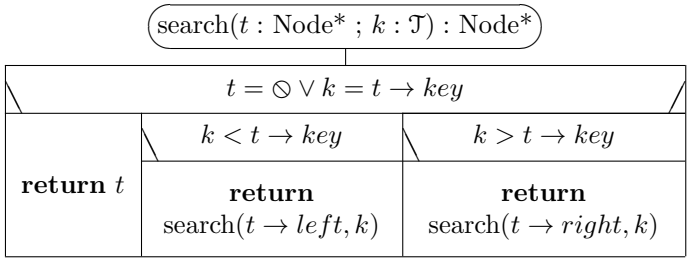

(A jegyzetbeli iteratív verzió:)

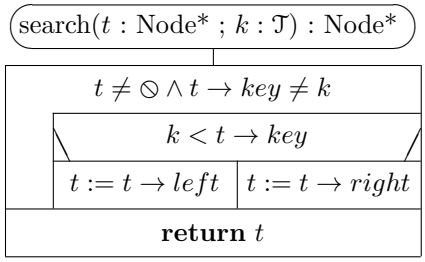

2. A beszúrás iteratívan.

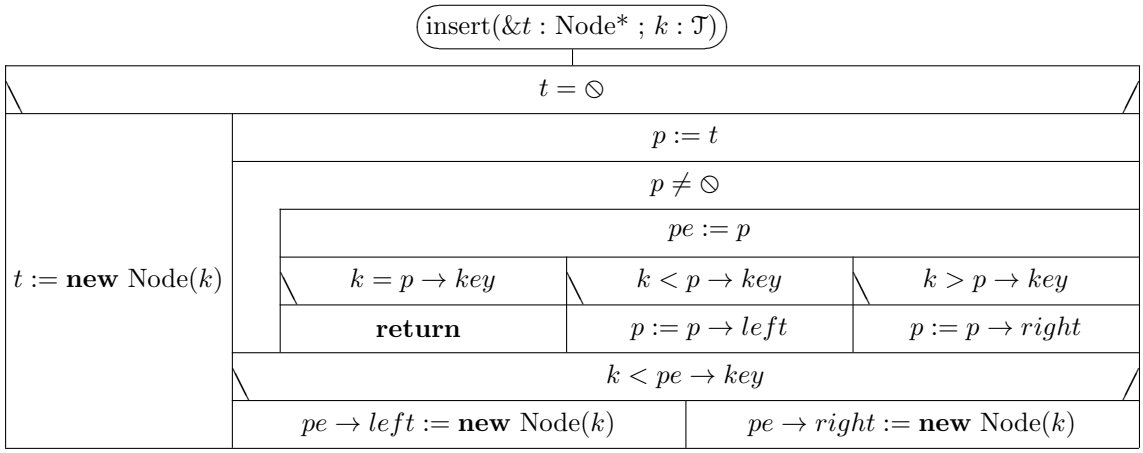

(A jegyzetbeli rekurzív verzió:)

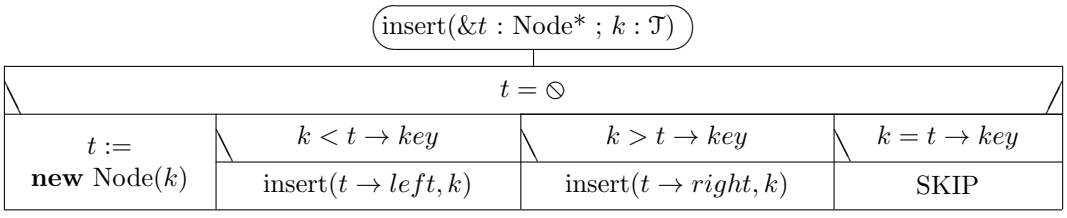

3. (Lehet házi) Minimum törlés iteratívan.

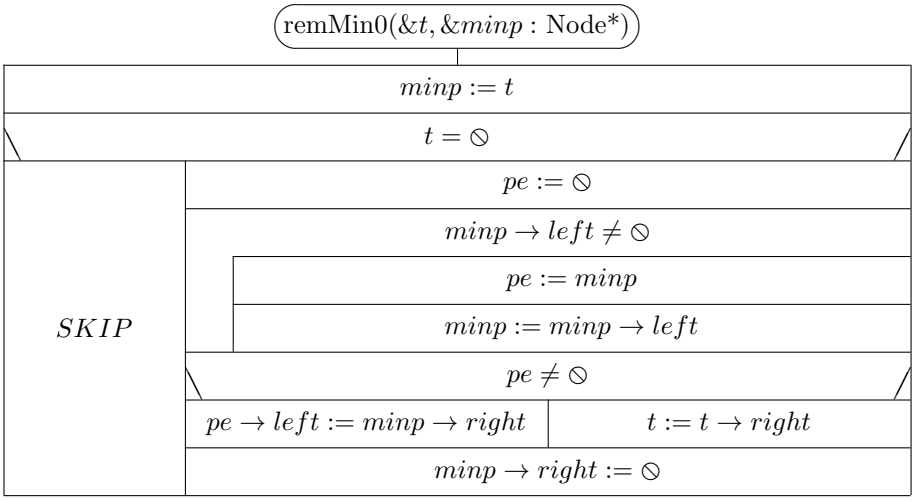

A jegyzetbeli rekurzív verzió, remMin$(t, minp)$, $t \neq \oslash$ előfeltétellel
(a nemrekurzív remMin0$(t, minp)$ interfész eljárás kezeli a $t = \oslash$ esetet, ha ez szükséges):

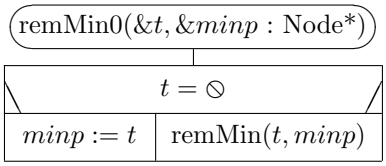

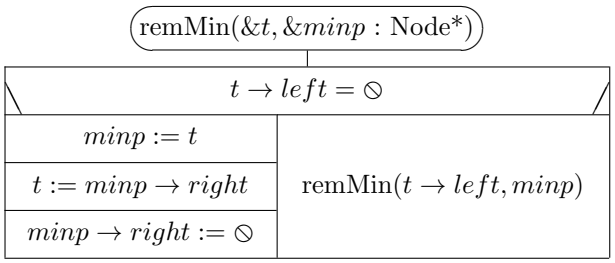

4. A $min(t)$ rekurzívan triviális, ezért ezt kihagyjuk.

(A jegyzetbeli iteratív verzió, $t \neq \oslash$ előfeltétellel:)

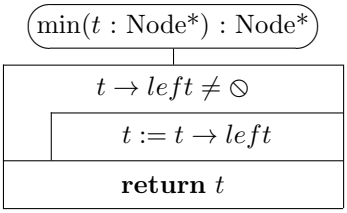

5. A törlés iteratív megvalósítását szintén nem tárgyaljuk.

(A jegyzetből a rekurzív verzió:)

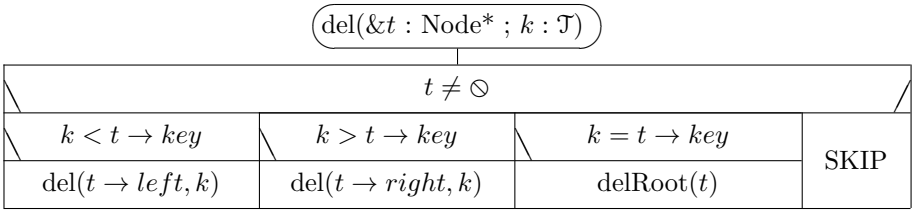

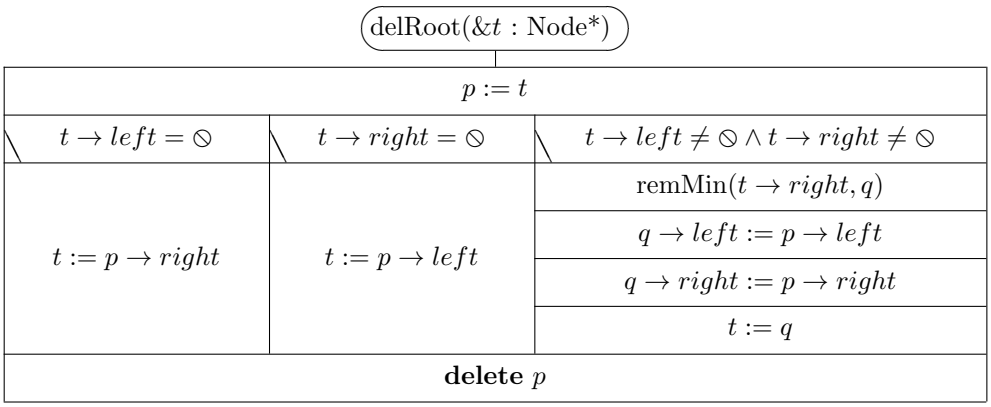

Házi feladat javaslatok

1. A szintfolytonos bejárást alkalmazva határozzuk meg egy bináris fában azon levelek számát, amelyek mélysége legalább k.

Megoldás: Mivel volt az órán a szintszámlálós trükk, ez könnyű, csak azt a struktogramot kell kiegészíteni.

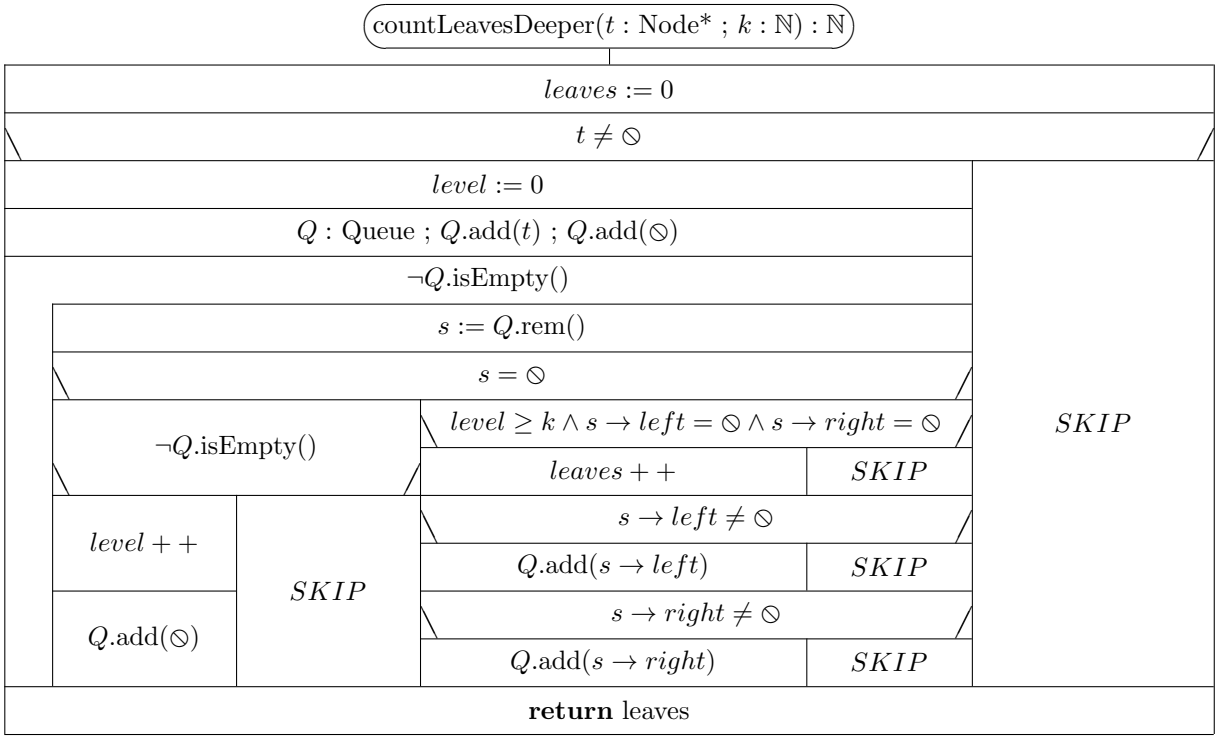

2. Írj egy függvényt, amely egy adott bináris fáról eldönti, hogy keresőfa-e! **Ez mindenképp legyen, és beszéljük meg következő órán.** Feltehetjük, hogy a kulcsoknak ismert az alsó és felső korlátja, vagy másképpen: rendelkezésre áll $-\infty$, illetve $+\infty$ a kulcs típusból, ami minden kulcsnál kisebb, illetve nagyobb.

Megoldás: Egy rekurzív megoldást mutatunk. A következő feladatnál leírt, inorder bejáráson alapuló megoldás is jó.

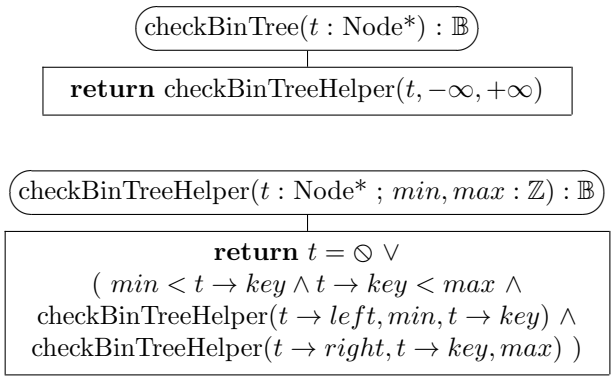

3. Oldjuk meg a bináris keresőfa ellenőrzést úgy, ha tudjuk, hogy csak nemnegatív kulcsok vannak a fában, de semmi mást nem tehetünk fel a kulcsokról (nincs felső korlátjuk).

Megoldás: Az inorder bejárás szerint a kulcsoknak szigorúan monoton növekedő sorrendben kell lenniük. A k cím szerinti paraméterben mindig az előző kulcsérték van.